

nisteriet med baggrund i den forventede nedgang i antallet af forkyndelser ved stævningsmand ikke anså det for hensigtsmæssigt at ansætte flere vagtmestre, har den af lønningsrådet anbefalede ordning endnu ikke kunnet gennemføres.

Det var en forudsætning for justitsministeriets beslutning om fortsat udbetaling af vederlag til vagtmestrene og for den nævnte forhøjelse af forkyndelsesvederlaget, at der blev gennemført nye regler for forkyndelse, der ville formindske antallet af stævningsmandsforkyndelser.

Retsplejerådets forslag har været forelagt for præsidenterne for østre landsret, vestre landsret, sø- og handelsretten i København, Københavns byret og Århus by- og herredsret samt for Den danske Dommerforening, Foreningen af politimestre i Danmark, Foreningen af dommerfuldmægtige i Danmark, Foreningen af politiassessorer og politifuldmægtige i Danmark, advokatrådet, rigsadvokaten, rigspolitichefen og politidirektøren i København.

Flertallet af de hørte myndigheder m. v. finder det værdifuldt, at der skabes mulighed for at kunne iværksætte forkyndelse af meddelelser ved brevfor-kyndelse, men finder det tvivlsomt, om denne form for forkyndelse vil kunne anvendes i det omfang, retsplejerådet forudsætter. Det anføres i udtalelserne, at brevfor-kyndelse vil være uegnet i de mange tilfælde, hvor modtageren ikke kan forventes at ville tilbagesende modtagelsesbeviset eller genparten. Dette gælder således i incasso- og fogedsager samt i straffesager for så vidt angår forkyndelser for tiltalte. Endvidere vil denne forkyndelsesform medføre en forøgelse af kontorarbejdet på dommerkontorerne. Endelig er det nødvendigt at arbejde med længere berammelsesfrister, idet der må være tid til at iværksætte anden form for forkyndelse, hvis den, over for hvem forkyndelse skal ske, ikke bekræfter modtagelsen. Man mener derfor ikke, at brevfor-kyndelse bør gøres til den principale forkyndelsesform, der skal anvendes, medmindre særlige hensyn taler herimod. Det foreslås i stedet, at de 3 forkyndelsesformer (brevfor-kyndelse, postfor-kyndelse og stævningsmandsfor-kyndelse) opstilles sideordnet, således at den, der iværksætter forkyndelse, selv kan vælge den form, der er bedst egnet i det foreliggende tilfælde eller i den pågældende gruppe af sager. De hørte myndigheder har så godt som alle givet udtryk for, at forkyndelse ved stævningsmand virker tilfredsstillende.

Lovforslaget svarer i det væsentlige til retsplejerådets udkast. I overensstemmelse med de afgivne udtalelser er reglerne dog udformet således, at det overlades til den, der iværksætter forkyndelsen, at

bestemme forkyndelsesformen. Efter justitsministeriets opfattelse bør det imidlertid tilstræbes at anvende brevfor-kyndelse i videst mulig omfang. Justitsministeriet vil efter lovens ikrafttræden ved enkelte retter iværksætte en forsøgsordning, hvorefter brevfor-kyndelse anvendes i alle tilfælde, hvor særlige hensyn ikke taler imod anvendelse af denne forkyndelsesform.

Lovforslagets gennemførelse må antages at medføre en vis formindskelse af statens udgifter til for-kyndelse. Det er dog ikke muligt at opgøre, hvor stor besparelsen vil blive, idet dette vil afhænge af, i hvilket omfang reglerne om brev- og postfor-kyndelse vil blive anvendt.

I *bilag 2* er de gældende regler og ændringerne heri opstillet som paralleltekster.

Retsplejeloven er efter lovbekendtgørelse nr. 609 af 19. december 1969 ændret ved lov nr. 3 af 8. januar 1970 (Nedlæggelse af retten i Saks København), lov nr. 10 af 29. januar 1970 (Ophævelse af udpantningsfristen), lov nr. 168 af 29. april 1970 (Forhøjelse af grænsen for underretssager), § 2 i lov nr. 203 af 27. maj 1970 (Domstolskontrol med frihedsberøvelser m. v.) og lov nr. 153 af 16. april 1971 (Forhøjelse af ydelser til lægdommere og vidner m. v.).

Bemærkninger til lovforslagets enkelte bestemmelser.

Til § 1.

Til nr. 1.

Gældende bestemmelser § 153, stk. 3, § 154, 2. pkt., § 156, stk. 1, nr. 3 og § 158, stk. 3 og 5.

Af systematiske grunde foreslås disse regler placeret i § 57 sammen med reglerne om beskikkelse af stævningsmænd.

Bestemmelserne i *stk. 2 og 3* er i overensstemmelse med de gældende regler i § 153, stk. 3, og § 154, 2. pkt.

De gældende regler om politiets medvirken ved forkyndelser findes i retsplejelovens § 156, stk. 1, nr. 3, og § 158, stk. 3 og 5.

Spørgsmålet om, i hvilket omfang politiet skal foretage forkyndelse i straffesager og om politiets bistand i tilfælde, hvor brev-, post- eller stævningsmandsfor-kyndelse har været forgæves, behandles for tiden i justitsministeriets udvalg angående politiets fremtidige struktur med henblik på en begrænsning af politiets arbejdsbyrde i forbindelse med forkyndelser. Under hensyn hertil og til, at regler herom formentlig mest hensigtsmæssigt kan fastsættes administrativt, foreslås i *stk. 4* indsat en bemyndigelse for justitsministeren til at fastsætte regler om dette spørgsmål. Polititjenestemænd vil med hjemmel i